

розробок, використовувати напрацьовані матеріали за результатами практичної діяльності. Ілюстрацією цілеспрямованого підходу до вибору теми кваліфікаційної роботи у межах потреб установи (СРО, місця проведення дослідження, клінічні відділи фармацевтичних підприємств та ін.) є виконання науково-дослідних робіт за такими темами: «Підходи до планування та організації клінічних досліджень лікарських засобів для лікування COVID-19 в умовах пандемії», «Ризик-орієнтований моніторинг як належна запорука якості клінічних досліджень», «Комплексна методологічна підтримка дослідників в ІТ клінічних випробуваннях», «Розробка інструментів проведення моніторингу клінічних випробувань згідно вимог належної клінічної практики», «Розробка підходів до забезпечення належної підготовки персоналу для проведення клінічного дослідження на прикладі лікувально-діагностичного центру «Ацинус»». Виконавці цих робіт є співробітниками провідних установ та підприємств, які задіяні в галузі КД в Україні вже тривалий час – це АТ «Фармак», ПАТ «НВЦ «БХФЗ», компанія «БІОНОРИКА СЕ», ЛДЦ «Ацинус». Отримані результати наукових досліджень за цими темами знайшли свою практичну реалізацію в рамках відповідного підприємства/установи. До того ж впровадження результатів таких кваліфікаційних робіт має безумовну наукову цінність для подальшого розвитку національної системи охорони здоров'я.

Висновки. При виборі теми магістерської роботи за ОП «Клінічні дослідження» слід враховувати не лише її актуальність і новизну, теоретичну і практичну цінність, але й досвід практичної роботи магістранта у сфері КД, що обумовлюватиме більш успішне використання наукових знань при плануванні, організації та проведенні КД в практичній діяльності як «професіонала-початківця», так і «досвідченого професіонала».

МАЛОВІДОМІ СТОРІНКИ В ІСТОРІЇ НФаУ. ДО ІСТОРІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ

Іванова К. А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

karo1959iva@gmail.com

Вступ. Пам'ять про минуле – це не просто особливість людської свідомості, це здатність берегти сліди минулого. Ще великий китайський філософ Конфуцій зазначав: «Вивчай минуле, якщо бажаєш передбачити майбутнє».

У 1921 році, завдяки наполегливим старанням професора Миколи Валяшка, у Харкові розпочав свою роботу перший в Україні хіміко-фармацевтичний інститут. Ця подія перетворила Харків на лідера фармацевтичної галузі в Україні, та вплинула на образ міста та на життя харків'ян. З'явилися нові підприємства, нові робочі місця, у Харків, для навчання та роботи в галузі фармації, приїжджали та приїжджають мешканці інших міст та навіть країн. Харківський хіміко-фармацевтичний інститут (сьогодні Національний фармацевтичний університет) став часткою життя Харкова.

Мета дослідження. Визначити основні віхи в роботі по дослідженню маловідомих сторінок в історії НФаУ кафедру філософії та соціології.

Матеріали та методи. Широке коло друкованих джерел, періодична преса другої половини XIX – XX ст., Харківські адрес-календарі, біографічний, порівняльно-історичний методи.

Результати дослідження. Історія дослідження маловідомих сторінок історії НФаУ розпочалося ще у 2015 році, коли колектив кафедри філософії та соціології НфаУ почав збирати

ВІДКРИВАЄМО НОВЕ СТОРІЧЧЯ: ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

матеріали з історії кафедри. Була проведена величезна робота по дослідженню значної кількості матеріалів архіву НФаУ, вивчені особисті справи багатьох викладачів, які працювали в різні часи на кафедрі. В процесі підготовки монографії неодноразово виникали питання про дату створення кафедри, про функціонування ХФІ у перші роки його існування, про перетворення ХФІ у фармацевтичний технікум. Дипломи та заповітні книжки випускників 1924-1930 років свідчили про одночасне існування у Харкові технікуму та інституту. В документах 1921-1924 років згадувалися перші викладачі суспільних наук В. Л. Єлін, Б. М. Ібрагімов, О. Д. Станков, але жодної інформації про них не було відомо. В процесі вивчення харківської періодичної преси останніх років ХІХ – початку ХХ ст., викладачі кафедри знайшли значний масив публікацій, присвячених спробам створення у Харкові спеціалізованого вищого фармацевтичного навчального закладу задовго до 1921 року. Тому після виходу з друку у 2017 році монографії «Історія кафедри філософії та соціології НФаУ (1805-2016 рр.)» було вирішено продовжити дослідження маловідомих сторінок історії НФаУ.

Подальше дослідження розпочалося з кількох старих фотографій, які ми побачили у давньому студентському альбомі. З фотографій на нас дивилися відкриті та щасливі люди – перші випускники Харківського хіміко-фармацевтичного інституту. А поруч з обличчями випускників та перших викладачів інституту були зображення будівель та приміщень, у яких навчалися студенти. І щось в цьому альбомі привертало увагу, захотілося більше дізнатися і про студентів, і про перших викладачів, а особливо відтворити історію споруд, де колись і тепер розташовується перший фармацевтичний вищий навчальний заклад нашої країни – Національний фармацевтичний університет.

Навесні 2021 року студенти та викладачі кафедри філософії та соціології прийняли участь у підготовці проекту на Всеукраїнський конкурс «Збережемо спадщину – збережемо Україну» та створили відео роботу під назвою «Корпуси НФаУ – пам'ятки архітектури». У цієї роботи була відтворена історія створення та функціонування двох корпусів НФаУ - адміністративного корпусу на вулиці Пушкінській, 53 та медико-фармацевтичного корпусу на Куликівській, 12.

Історія будівель, у яких в різні часи розміщувався спочатку Харківський фармацевтичний інститут, потім Українська фармацевтична Академія, а тепер знаходиться НФаУ, стала окремою темою дослідження викладачів кафедри філософії та соціології. Була проведена значна робота по вивченню адрес-календарів та довідників Харкова за період з 1913-1930 років, харківських газет, документів Державного архіву Харківської області та архіву НФаУ, значної кількості старовинних фотографій, студентських випускних альбомів Харківського фармацевтичного інституту, Української Рентген- Академії, Харківського національного медичного університету та Харківського медичного стоматологічного інституту.

Результатом всіх цих наукових пошуків стала монографія «Національний фармацевтичний університет крізь століття. Історико-архітектурний нарис.», яка була створена за ініціативи ректора НФаУ професора А. А. Котвіцької до 100-річчя заснування університету. У книгу увійшли нариси про нові сторінки життя першого ректора та засновника Харківського фармацевтичного інституту професора М. О. Валяшка, про перших викладачів суспільних наук – видатного вченого-мікробіолога, доктора медичних наук В. Л. Єліна та політкомісара та ректора ХФІ у 1923-1924 роках, військового лікаря, генерал-майора медичної служби, видатного організатора медичної служби на фронтах Другої світової війни Б. М. Ібрагімова. В роботі чітко визначені всі будівлі у місті Харкові, де в різні роки відбувався навчальний процес НФаУ. Це будинки Харківського фармацевтичного товариства на вулиці

Пушкінській, 19 (1921 р.), секції аптекарських працівників на вулиці Сумській, 24 (1921 р.), будинок на вулиці 1-го Травня (Московський проспект), 8 (1922-1930 рр.), будівля Товариства допомоги бідним євреям на вулиці Куликівській, 12 (1930 – по наш час), будівля Будинку працелюбства на Кінній площі (майдан Захисників України), 17 (1952 р. - по наш час), приміщення Миколаївського приходського училища в Михайлівському провулку (провулок Шота Руставелі), 10 (1952-1958 рр.), будівля Євангельсько-лютеранського товариства на вулиці Пушкінській, 53 (1967 – по наш час), будинок видатного лікаря А. Г. Подреза на вулиці Пушкінській, 27 (1967 – по наш час), комплекс будівель на вулиці Валентинівській, 4, які були спеціально побудовані для нашого університету та стали його складовою у 1975 р. Авторами даних споруд були відомі архітектори О. М. Гінзбург, Ю. С. Цауне, М. І. Ловцов, І. І. Загоскін. Будівлі (крім комплексу споруд на вул. Валентинівській, 4) були створені в кінці XIX – на початку XX ст. у стилі модерн, використовувалися для потреб благодійних організацій. Два корпуси НФаУ – адміністративний корпус на вулиці Пушкінській, 53 та медико-біологічного корпус на вулиці Куликівській, 12 - це пам'ятки міського зодчества, які внесені у всеукраїнський реєстр пам'яток архітектури, але й зберігають у своїх стінах історію добротності, добра, гуманізму та освіти у Харкові.

Сьогодні численні університетський корпуси, які виконують різні функції, та розташовані в різних районах Харкова фактично стали «Музеєм під відкритим небом», до складу якого також входять Музей історії НФаУ, відкритий у 2010 році, та скульптурний комплекс «Фармація у віках» (2004 р.) та «Постаті фармації» (2010 р.) відомого харківського митця народного художника України Сейфаддіна Гурбанова, який розташовано перед головним входом корпусів університету на Валентинівській, 4.

Висновки. У своїй роботі ми здійснили мандрівку у минуле, яке було пов'язано з нашим університетом та нашим містом. Згадали долі людей, які будували наше місто, а разом з ним і розвивали фармацію. Позналилися з долями людей, які створювали будівлі, у яких фармація знаходила притулок на початку свого існування у Харкові та будівлі-палаці, у яких фармація мешкає зараз.

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ ФАХІВЦІВ ФАРМАЦІЇ

Кайдалова Л.Г., Баган С.О

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

lkaidalova@ukr.net

Вступ. Розвиток науки, реформування вищої фармацевтичної освіти вимагають підвищення якості підготовки фахівців не тільки під час навчання у закладі вищої освіти, але й після його закінчення на рівні післядипломної освіти. Це єдиний і безперервний процес професійного розвитку, який не може розвиватися без застосування сучасних технологій навчання. Упровадження в освітній процес післядипломної освіти інновацій пов'язаних з інформаційними, зокрема, комп'ютерно-орієнтованими і телекомунікаційними технологіями, відкриває нові способи і надає широкі можливості для навчання, всебічної реалізації творчих, пошукових, особистісно-орієнтованих, комунікативних форм навчання, підвищення його ефективності, мобільності й відповідності запитам практики.